

Tähtetie

ISSN 0134-2266
1995

AUNAPUU

MILVI PANGA
**Lapse kõrv
on talveõrn**

LAPSE KÕRV
ON TALVEÕRN
JA VARBAD SAMUTI
SEEPÄRAST SOKID,
SUUSAMÜTS
JU SUVEL VALMIS VARUTI.

VÄIKE NÄPP
VEEL KOBAKÄPP,
KÕIKE KATSUB, HINDAB.
SEEPÄRAST EMAL
VARRASTEL
ON LUMEPALLIKINDAD.

OLIVIA SAAR
Köögikapp

KÖÖGIKAPIS ON RIIULID,
RIIULEIL KARBID JA TOPSID,
MÕNIKORD PEIDUS SEAL MAGUSAT,
KUI VAID HOOLEGA OTSID.
PIPAR JA KÖÖMNED JA ODRATANG,
KOMMIKAUSS JÄLLEGI TÜHI,
NÜÜD POLE MUUD KUI OODATA
JÄRGMISI MAGUSAPÜHI.

ENO RAUD
Aasal

KES SUVE JOOKSUL AASAL KÄIS,
SEE TEAB: AAS OLI LILLI TÄIS,
SEAL SUMISESID MESILASED
JA VAIKSELT KAHISESID KASED
NING AASA SERVAL MAASIKAIK
ME LAPSED TIHTI MAITSTA SAID
JA RINGI HÜPPAS KONNAPOEGI
NII OHTRASTI, ET ÄRA LOEGI.

NÜÜD PALJU MUUTUNUD ON AAS:
PAKS LUMI IGAL POOL ON MAAS.
ON AASAL KÄIA PÄRIS NARR JU,
KUI POLE LILLI EGA MARJU,
KUI LAHKUNUD ON MESILASED,
EI KAHISE KA ENAM KASED.
JA KUHU KADUSID KÕIK KONNAD?
KAS LUME SEES EHK PEIDUS ON NAD?

Illustreerinud REGINA LUKK

Sajajalgne kilpkonn

LILJ REMMEL

Elas kord klõbisevate jalgadega sajajalgne. Ta muudkui klõbistas oma jalgu: klipp-klõpp, klipp-klõpp. Sajajalgtsel oli pall. Ta muudkui mängis sellega jalgpalli: klipp-klõpp, klipp-klõpp. Sajajalgne kutsus kilpkonna ka jalgpalli mängima. Aga kilpkonn ei tulnud. Tema magas laua all sussi sees. Kilpkonn nägi talveund. Ta nägi unes, et mängib sajajalgsega soojal liival jalgpalli. Ja rüügab võilillelimonaadi. Ta ei teadnud, et talvel katab liiva lumi. Ja lumel mängivad hoopis lumememmed lumepallidega. Kilpkonnal oli isegi külma ja lumise talveilmaga laua all sussi sees soe ja mõnus.

NOORPAGAN JA KAHED

See sündis siis, kui Vanapagan veel Noorpagan oli. Muidugi elas Noorpagan Paganamaal. Seal oli paganaid pagana palju. Pisemad käisid koguni koolis. Ja õppisid pagana hästi. Mõni õppis küll ka halvasti. Kohe pagana halvasti. Näiteks Noorpagan. Ega ta jõudnudki kõiki kahtesid koolist koju tassida. Muist kaotas metsavahele ära. Praegugi võib Paganamaal kergesti kahtede otsa komistada. Nüüd on need küll sambla peidus. Aga seda hullem.

NOORPAGANA PIMESTAV ARMASTUS

Koolis hakkas Noorpaganale meeldima üks plika. Tüdruk, noh, tead küll. Sarved peas ja puha. Patsid ka. Meeldis ja meeldis. No kuidas sa jätaid sihukesest patsist sikutamata! Õhtul läks Noorpagan oma tuppa, pani küünla põlema ja õhkas. Küünal kustus ära. Noorpagan pani uuesti põlema ja õhkas jälle. Sama lugu. Küll see armastus võib ikka pimestav olla, arvas Noorpagan.

NOORPAGAN JA PILVED

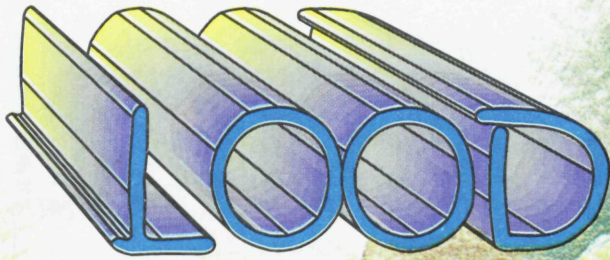
Noorpagan lesis selili õuemurul ja vaatas pilvi. Olid pagana naljakad pilved, üks ilusam kui teine. Ja kaks tükki neid oligi. Mida kauem Noorpagan pilvi vahtis, seda tuttavamad need paistsid. Ta oli sihukesi juba kusagil näinud. Pagana pihta, üks pilv oli ju täpselt nagu see plika, keda ta pimestavalt armastas! Ja teine oli kangesti Noorpagana enda nägu. Seal nad siis hõljusid kahekesi käsikäes erksinises taevas ja olid rõõmsad. Kohe nii pagana rõõmsad, et Noorpagana meel läks kurvaks. Sest pilved

NOORPAGANA

HENNO KÄO

H.Käo.94

LOOD

kadusid puulatvade taha, tema aga oli murul ihuüksi. Ja keegi ei hoidnud tal käest kinni.

NOORPAGANA LEMMIKTUND

Kui ma teie käest küsin, mis oli koolis Noorpagana lemmiktund, arvate kindlasti, et vahetund. Aga ei. Vahetundidest meeldis Noorpaganale ainult söögivahetund. Ja seegi meeldis talle vaid siis, kui võileib veel alles oli. Sest harilikult kinkis ta oma võileiva hommikul läbi metsa kooli tulles tuttavale karule. Ilma võileivata polnud söögivahetunniga midagi peale hakata. Ja teised vahetunnid olid lihtsalt pagana igavad. Noorpagan tahtis targaks saada. Aga tal oli pagana kehv pea. Ja kahed aina lendasid. Ometi oli tund, kus ta iial ühtegi kahte ei saanud. See oli paganamaateadus, Noorpagana lemmiktund. Paganamaa oli Noorpaganal selge viimse sopini. Ta oli kooli parim paganamaatundja. Noorpagana tunnistusel oli alati pikk kahtede rodu. Aga seal oli kindlasti ka üks ilus viis. Noorpagan oli selle viie üle pagana uhke.

NOORPAGANA SARVED

Sarvedega oli Noorpaganal igavene tegu. Need ei tahtnud tal kasvada. Kõigil paganalastel olid ilusad pikad sarved. Plikadel olid sarved kenasti keerdus nagu mood nõudis. Ainult Noorpaganal olid sarvede asemel vaid tillukesed kümmud. Küll väetas ta neid pääsusita ja kanakaka seguga, nagu asjatundjad soovitasid. Aga asjata. Koolis narriti teda ja sõimati koguni kristlaseks. Aga see on ühele paganale pagana solvav. Tegelikult täitis Noorpagan ju kõiki kümmet käsku. Oh, Noorpagan oli üldse üks hea poiss. Kui ainult poleks olnud neid pagana sarvi!

Merle, Madli ja nende loomad

JAAN
RANNAP

Kui Merle ja Madli väikesed olid, elasid nad Mustamäel. Nende kodu lähedal olid Nõmme mäed, ühe sealse mäerinnaku all asus koerte treeninguplats. Et Merlel ja Madlil päris koera ei olnud, võtsid nad riidest ja vatist mängukoerad ja treenisid neid. Kui treeninguplatsil koerte kooli peeti, olid ka Merle ja Madli kohal. "Kõrvale! Istu!" käsutasid nad oma koeri.

Päris koerad haukusid kurgud kähedaks Merle ja Madli koerte peale. Ju neil oli kade meel, et Merle ja Madli koerad olid poomil ja tõkkeid ületades neist osavamad. Tubliduse eest andsid Merle ja Madli oma kutsudele medalid. Merle riputas oma kutsule medaliks kaela vanaisa kuldkella. See, nagu sa arvata võid, ei olnud küll mõistlik. Vanaisa kell kadus Nõmme männikus ära.

KÜÜLIK TUPSİK

Mängukoerad on ju toredad, kuid neil on üks puudus - nad ei ole elusad. Merle ja Madli soovisid endale kõigest hingest elusat hoolealust. Et neil koera kojutoomine oli ära keelatud, ostsid nad Nõmme turult küülikupoja.

Küülikupoeg Tupsik hakkas elama Merle juures, sest Madli oli kindel: tema kodusse Tupsikut küll ei lubataks. Puuri Tupsikul ei olnud, ta kalpsas ringi

terves korteris ning poetas oma pabulaid igasse nurka. Merle ema kutsus küülikut seetõttu Pipraveskiks. Öösiti luusis Tupsik mööda korterit. Ta uuris, kas keegi pole öösärki selga pannes pesuesemeid laokile jätnud. Kui Tupsik neile juurde pääses, olid hommikuks tükid taga. Õue viisid tüdrukud küülikut, nagu

viiakse koeri jalutama. Ükskord oli õuele toodud suur toru. Tupsik ronis torusse ega tulnud enam välja. Möödus tund ja rohkemgi. Merle nuttis, kolkis toru raudpulgaga, millestki polnud abi. Kooliminekuage oli käes, ema tuli vaatama, tahtis tütre ära viia. Merle kükitas viimast korda toru ette. "Tupsik, Tupsik," palus ta sosinal. "Tule

välja.” Ja näe, seekord Tupsik tuli. Merle ja Madli kasvasid suuremaks ning said aru, et küülikul kolmanda korruse korteris ikka õiget elu ei ole. Tupsik viidi Raplasse, sugulaste suvemajja. Seal kalpsas Tupsik kohe koer Lordi juurde ja tegi end tuttavaks. Tupsikut oli ju peetud koera kombel, ta pidas koeri oma vendadeks.

LÖRRI ESIMENE

Ükskord läksid Merle ja Madli kinno. Teel möödusid nad naisest, kel oli koer rihma otsas. Merle jäi vaatama, nagu ta vaatas kõiki ettesattuvaid koeri.

”Hootses sebee?” küsis naine.(See tähendab: kas tahad endale?). Merle noogutas. “Nuu, vazmii!”(Noh,võta) pakkus naine.

Enam ei mõelnud Merle, kas kodus lubatakse. Ta tõi küsitud 5 rubla ja koer oli tema.

Lõrri Esimene oli krants mis krants. Pealegi hoolitsuseta kasvanud. Üks kõrv hoidis ühele, teine teisele poole. “Täielik rahhiitik!” kuulutas Merle ema koera kõverdunud liikmeid vaadates. Aga õue ta lapse oma koera ei kihutanud, sest Merle armastas Lõrrit kõigest hoolimata. Näitustele Lõrrit ei lubatud, kuid treeninguplatsil sai Merle temaga käia.

“Noo!” imestasid tuttavad. “Sul on siis nüüd ka koer! Missugusest pesakonnast?”

“Aasmanni Rommi ja Kasearu Donna poeg,” lausus Merle ja viis Lõrri ruttu eemale. Rommi ja Donna olid näituste kuulsamad koerad. Lõrril oli nendega

niisama vähe ühist kui ööl ja päeval.

LÖRRI TEINE

Kui millegi poole väga-väga püüeldakse, midagi väga-väga soovitakse, siis lõpuks saadaksegi see kätte. Merle oli jõudnud viiendasse klassi, kui tema ellu tuli Lõrri Teine.

Lõrri Teine oli tõupuhas saksa lambakoer. Temaga pääses Merle sinna, kuhu oli ihaldanud. Tõeliste näituste, tõeliste medalisaajate rivisse. Merle pühendas Lõrri Teisele palju hoolt ja vaeva, kuid sellest me siinkohal ei räägi. Palju lõbusam on lugeda Lõrri Teise viguritest.

KUIDAS LÖRRI VAHUKOORT SAI

Kui Lõrri kuulis, et köögis vispeldatakse koort vahule, läks ta esikusse ja hakkas haukuma.

“Keegi on ukse taga,” arvas koorekloppija ja ruttas vaatama. Seda Lõrri ootaski. Lipsti oli ta köögis ja pistis koonu koorekaussi.

KUIDAS LÖRRI PUTRU SÕI

Putru Lõrri ei armastanud. Lõrri armastas liha. Merle pani lihatüki kausipõhja ja tõstis pudru peale.

“Söö puder ära, siis saad liha ka,” lausus ta Lõrrile.

Lõrri keeras kausi kummuli, pistis liha kinni ja jättis pudru järele.

KUIDAS LÖRRI KÜLALISED VÄLJA VISKAS

Kui külalised kohvitassi juurde kauaks istuma jäid, tõi Lõrri esikust nende saapad ja pani omanike ette.

KUIDAS LÖRRI ENNAST HALETSES

Seda tegi Lõrri ainult siis, kui keegi külas oli. Siis tiris Lõrri prügiämbrist välja kartuli- või kaalikoori, tuli nendega elutoa vaibale ja seadis end kurvalt einet võtma.

MIDA LÖRRI VEEL OSKAS

Lõrri oskas tuba koristada. Seda tegi ta samuti külaliste puhul. Lõrri kõndis siis mööda nurki ja korjas paberitükid kokku.Varem oli ta muidugi ise need laiali pillutanud.

Lõrri oskas telefoni kasutada. Kui telefon helises, tõstis Lõrri toru hargilt. Mõne helistaja jutule haukus Lõrri vastu ka.

KELLEKS MERLE JA MADLI SUUREKS KASVADES SAID

Madli õppis kunstnikuks, Merlest aga sai loomaarst. Lapsepõlves alguse saanud kiindumus viis ta südamelähedase elukutse juurde.

Sellel pildil on Merle lapsed Andreas ja Maibel. Nagu kunagi ema, on ka Andreas üliväga huviline. Andreas kogub ja uurib kivikesi. Kes teab, ehk tuleb temast geoloog.

SVEA TALVING

Tähekillud

Kui kolmekuningapäev mööda sai ja kuusepuu toast välja viidi, oli Britta meel natuke nukker.

“Ema, mis siis kuusepuudest saab, kui need tubadest välja viiakse?” küsib Britta murelikult, kui nad ühel pimedal ja tähisel õhtul lasteaiast koju lähevad.”Noh, eks nad ikka ahju pannakse,” vastab ema, ise niisuguse ilmega, et see asi talle hästi ei meeldi.

“Aga tead,” läheb ema nägu äkitselt rõõmsaks.”Kui

kuusepuud praginal ahjudes põlevad, lendab korstnatest hästi palju sädemeid välja. Siis tuleb tuuleil ja lennutab need kõrgele taevasse. Seal aga...” ema nägu on nüüd hästi salapärane, “saavad sädemed kokku üheks ilusaks taevatäheks.”

“Vaata, ema, kui palju tähti taevas on,” imestab nüüd Britta.”Kas siis nii palju on peetud jõulusid ja põletatud kuusepuid?”

“Jah, laps, enne sind, enne meid isaga, ja isegi enne seda, kui vanaema sündis on olnud väga palju jõulusid ja põletatud kuuski.”

“Kuule, ema,” sõnab Britta emale uurivalt otsa vaadates.”See sinu lugu on vist küll üks muinasjutt. Mis siis saab, kui tulevad uued jõulud, ja jälle uued, ja kui need tähed enam taevasse ära ei mahu?”

“Tead, mis,” ütleb ema ja vaatab otse Britta suurtesse, täheõõs tumedana tunduvatesse silmadesse.”Aeg-ajalt kukub mõni täht taevast alla ja pudeneb kildudeks. Killud aga poevad heade laste silmadesse, sest kurjades silmades nad särada ei saa.”

Illustreerinud HILLAR METS

TERE, KALLIS KAISU-KARU

Mina olen väike tüdruk Kaisa. Olen 6-aastane ja mul on oma maja ja kolli koer. Koera nimi on Krissu ja ta on 4-aastane. Mul on oma aed ja oma voodi. Ja mul on ka oma kelk.

KAISA KOPPEL
Püssist

TERE, SÖBER

Olen sind oodanud. Elan vanaema ja isaga maamajas. Ümber kodu on suur põld. Meil on kanad, lehmad, koerad, kassid, lambad ja sead. Nendega on palju tööd.

Mulle meeldib marju korjata, siis saan endale ka midagi suhu pista. Vahel tulevad meile külla kõik vanaema lapselapsed. Küll siis saab nalja. Sel suvel käisime hulgakesi järves suplemas. Tahtsin väga ujuma õppida, kuid see ei õnnestunud.

Käin teises klassis. Kooli ümber on ilus park, kus on tore sõpradega jalutada. Kas simul on talvel talveuni või mängid minuga? Mul on nukud, teen neile riideid ja mängin kodu. Õhtul meeldib mulle unejuttu kuulata. Voodis on hea olla, sest seal on pehme ja soe. Tule, mu kaisukaru, kallistan sind kõvasti ja panen oma nina vastu sinu nina. Head ööd! Homme tuleb ilus päev.

SIGRIT KOTOV
Kärstnast

KAISUKARU KIMBATUS

Kelmikas kaisukaru kõndis karjamaal keset karikakraid, kolas kaasikus keset kuld kollaseid kaselehti, korjas kuremarju. Käis, käis, kratsis kõrvatagust, kraksis kuklakarvu; küsimus kummitas karukest. Kelle kaissu kaduda, kelle kodu külastada?

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

Augustikuus otsis Tähekesse kaudu sooja voodit 12 kaisukaru. Täna saad sinagi lugeda neid jutte, mida kaisukaru esimesel õhtul uues kodus kuulis.

Augustikuu loosimisega võitsid kaisukaru KATI JÄGEL ja RAGNE MÄNGEL Tallinnast, PIRET UUSTAL Vokast, perek. ARRO 9 last Voorelt, perek. MUMMI 5 last Kadrinast, SIGRID MAASEN Viljandist, MAARJA JAANIMÄE Kolgalt, KAISA KOPPEL Püssist, MERLE SEERA Koigist, SIGRIT KOTOV Kärstnast, KATRE KUUSE Pikknurmest.

Septembrikuu loosiõnn tõi säravajukselise Barbie neile: MARKKO TARGAMAA Vormsilt, JANAR ILVES Võõpsust, KIRLI ja TESSU UTSAL Nõunist, EVE SOLOM Võrust, KADRI KÕIV Mustlast, ANNE-MARIE RAMMO Tallinnast, GEIDI PAJUSTE Haljalast, MAARIT JUNOLAINEN Viimsist, TRIIN LÖHMUS Jõgevalt, MIRJAM PIKKMETS Oidremaalt.

TERE, MESIKÄPP

Kas kirju kana kaissu - kaagutab kõvasti, kuldse kuke kaissu - kireb koidikul kõrvulukustavalt, kriimusilmse kassi kaissu - kräunub kröbinat kuuldes, karjakutsu kaenlasse - kragistab kõvasti kontidega, krooksuja konna kaissu - kargab koos karuga konnatiiki, kuldnoka kastmajja - kodukene kitsavõitu...

Kurvastas kaisukaru kõvasti. Kõik kehvakased kaaslased. Kõndis kaugel küllasse kaema, kus kõik Katid, Karlid, Kerstid. Külastas kenasid kodusid kordamööda, kogus kõvasti kallistusi. Kaunis karuuni kestis kevadeni Kadi kaisus.

ARRO pere 3 väiksemat ja 6 koolilast
Voorelt

Mina olen Udo. Olen ka mesikäpp, sest sõin emme meepurgi tühjaks. Õieti oled sa kaisukaru. Mina küll kaisukaru ei ole, pean kogu aeg üksi magama. Aga enam ei peagi, sest nüüd oled mul sina. Niimoodi võin ju mina sulle kaisukaruks olla, eks ju. Kui mul sind veel polnud, nägin unes, et võtsin su kaissu ja hakkasin muinasjuttu rääkima. Aga uni tuli peale. Siis sa äratasid mu üles. Ja ma rääkisin sulle, kuidas ma päeval vennaga liivakastis mängisin. Ja jäin jälle magama. Sa sakutasid mind ja küsisid: "Miks sa, Udo, vait oled?" Siis rääkisin sulle, et hakkasid varsti kooli minema ja lugesin ette, mis kõik mulle kooli jaoks valmis on ostetud. Ja jäin jälle magama. Siis sa ütlesid: "Maga, maga, Udo. Ma olen ju kaisukaru, ega mulle jaks keegi kaua juttu rääki

7-aastane UUDO MUMM Kadrinast

MIKS KARUD MAGAVAD TALVEUND

Elas kord Mõmmi, kes armastas nii väga mett. Ta läks iga päev mesilaste juurest läbi ja sai kausitäie maist. Aga kui tuli talv, ütlesid mesilased, et talvel pole lilli ega mett. Mõmmil tuli mõte, et jääks õige talveunne. Ja sellest ajast peale magavadki karud talveund.

7-aastane IRIS JÄGEL
Tallinnast

JANUNE JÄNKU

Jänkul oli mesi. See oli liiga magus. Jänku mõttes, kuidas juua saada. Läks oja juurde. Küsis: "Kas lubad mulle juua?" Ojake ütles, et ei anna. Siis läks jänku järve juurde, küsis selle käest. Ka järveke ütles, et ei anna. Siis läks jänku päikese juurde ja ütles: "Mine pilve taha, siis ma saan juua." Päike lubas minna. Ja päike läkski ja pilvest hakkas vihma sadama. Jänkuke pani pange alla ja vihm sadas pange. Jänkuke läks koju ja hakkas mett sööma ning vett jooma.

4-aastane KASPAR OJA
Tartust

Kui täiskasvanute jaoks askeldavad teleris vapid ja ilusad, siis nüüdsest astuvad Tähekese lehekülgedel üles vapid ja julged. Nimelt kutsusime detsembrikuus kõiki meile oma pahategudest kirjutama. Ja näe, pole Eestimaal julgetest puudus ühti, saime kirju küll. Ega keegi ju meelega pahandust tee, eksimusi juhtub nii suurtel kui väikestel inimestel. Ja väljagi tulevad nii suurte kui väikeste äpardused. Nii et kasulik on neist enne ise rääkida, kui hirmust värisedes ilmsikstulekut oodata. On ju olemas vanasõnagi: jagatud mure on pool muret.

Ja siinjuures tunnistan üles väikse Viivi pahateo. See juhtus õige ammu ühel ilusal kevadpäeval. Meie õega veel koolis ei käinudki, kuid meie vanemad olid õpetajad. Koolivaheaeg oli just alanud ja ema tegi kodus suurpuhastust. Ta pani lõpuks ümmargusele lauale valge lina. Meie õega arvasime, et nii ilusa valge laua taga on hea kirjutamist harjutada. Ja tõimegi välja viisnurgaga suled, klaasist sulepead ja tindipoti. Õige varsti läks tindipott ümber. Üles tunnistada polnud tarvidust: suur sinine tindiplekk paistis niigi kaugelt. Saime üsna tublisti riielda. Ja see plekk ei tulnudki lina seest välja. Vat nii.

VIIVI VARIKSAAR

Tihemeisa Põhikooli III klassis on õige palju julgeid lapsi. Nende kirju nüüd saategi lugeda. Võta sinagi süda rindu ja kirjuta meile.

Paha LAPS

Kui me vennaga väiksemad olime, tegime tihti peale pahandusi. Ühel päeval, kui ema läks kööki süüa tegema, jäime meie vennaga tuppa mängima. Algul mängisime ilusasti oma toas, siis aga tüdinesime ära. Leidsime riulilt käärid ja hakkasime paberit lõikama. Kui paber otsa sai, läksime emme magamistuppa. Emme voodikattel olid ilusad punased tulbid. Me arvasime, et lõikaks sealt endale mõne tulbi. Ja nii me ka tegime. Ei tea, millega see asi oleks lõppenud, kui emme poleks jaole saanud. Muidugi saime tublisti riielda, sest voodikatte äär nägi päris kole välja. Õnn, et me rohkem lõigata ei jõudnud.

ERKI MELNITS

Mul on 16-aastane vend. Ma norin temaga tihti ja nii lähme alailma riidu ning lausa kaklemagi. Kui siis ema minuga riidlema hakkab, õigustan ma

ennast. Aga ega ema ei usu mind. Pärast noomimist on mul nii paha tunne, et viskan tavaliselt natukeseks voodisse pikali. Kui ema riidlemine meelest ära läheb, siis hakkab jälle kõik otsast peale. Ega siin vist aita miski: olen kord juba selline.

KAIA VIIRMAA

Ühel päeval olin üksi kodus. Mul oli väga igav, siis aga nägin õmblusmasinat ja mõtlesin, et kui õige prooviks õmmelda. Kunagi enne polnud ma seda teinud. Võtsin masina välja, panin riide alla ja läkski õmblemiseks lahti. Natukesel ajal pärast kostis prõks. Vaatasin ringi, kes prõksutab, ehk koer. Aga ei, hoopis nõel oli katki läinud. Süda hakkas kõvasti pöksuma. Mis nüüd saab? Ema oli mul rangelt keelanud masinat kiskuda. Kähku masin kinni! Aga ega ükski pahandus jää välja tulemata...

Ühel päeval oli emal vaja kiiresti isa püksid kinni õmmelda. Ta võttis masina välja, pani püksid alla, kuid masin ei õmmelnud. Nõel oli ju katki! Siis tahtis mu süda rinnust välja karata. Ema vaatas kurja pilguga ja küsis, kes seda tegi. Hakkasin nutma ja tunnistasin üles. Ema riidles ja küsis, miks ma kohe ei rääkinud. Aga ma ju ei julgenud! Nurgas seistes veendusin, et mis pole lubatud, see on keelatud!

SIIRI LOHK

Selleks, et kõik ausalt ära rääkida, peab alustama lõpust. Õpetaja andis hirmus pika salmi pähe õppida, aga kodus ootas mind hulk tööd. Pidin lambaid, pörsaid ja kanu söötma ning karjatama. Siis veel kartuleid valima ja keldrisse kandma. Õppisin õhtul unise peaga ja hommikul unega pooleks. Koolis sain õpetaja abiga nelja.

RAIDO PAIMRE

Oli väga ilus päikesepaisteline ilm. Olime sõpradega õues, kuid meil hakkas igav. Otsustasime arooniasõda pidada. Korjasime taskud marju täis ja sõda läks lahti. Oli väga lõbus. Varsti oli meile selge, et saime suure pahandusega hakkama. Päev lõppes meile kõigile koridori ja riiete puhastamisega.

AIMAR PLATAIS

See juhtus mitu aastat tagasi. Olime õega veel väikesed. Õues sadas vihma ja me ei tohtinud välja minna.

Tahtsime hakata keksu mängima. Joonistasin rasvakriitidega vaibale numbrid ja hakkasimegi hüppama. Ema tuli töölt koju ja kõigepealt saime me rielda. Ja siis pani ema meid vaipa puhtaks nühkima

JAANA JÖESTE

Tahtsime ükskord naabripoistega poodi minna, kuid meil polnud raha. Teadsin, kus ema raha hoiab ja andsin sealt sõbrale mitu paberraha. Kogemata kuulis ema meie poeplaani ja küsis, kas meil raha on. Sõber tunnistas kohe üles, et mina talle raha andsin. Ema päris minult, kust ma selle raha sain. Näitasin talle ja sellest tuli meie perre suur pahandus.

JAAN MÄNDMETS

Kui ma veel päris väike tüdruk olin, tegin vahel rumalusi, ikka ju juhtub. Oli suve algus ja mina nokkisin aias põõsaste küljest rohelisi marju. Nii ma seal siis mõtlesin, mis juhtub, kui mõni mari ninna panna. Proovima hakates selgus, et karusmarjad on liiga suured ega mahu. Arvasin, et punased sõstrad on just parajad. Toppisingi marjad ninna, kuid välja neid ma enam ei saanud. Aia tagant läks üks onu mööda. Jooksin tema juurde ja kurtsin oma häda. Onu võttis mul jalgadest kinni, tõstis mu, pea alaspidi, üles ja raputas kõvasti. Nii sai minu tehtud rumalus teiste abiga heaks.

KIRSIKA TAGGO

MARAKRATTIDELE!

Just, ja ainult teile! Ehk panid detsembrikuu Tähekest lugedes tähele, et kutsusime julgeid lapsi meile oma pahategudest kirjutama. Seekord läheme veelgi kaugemale: nimelt saavad 12 pahateo ausat ülestunnistajat ka autasu - ühe mudelauto neist, mida siin pildil näete.

Loomulikult pole keelatud kirjutada ka tüdrukutel. Jõulud ja näärid on selleks aastaks jäädavalt möödas, enam pole vaja karta akna taga luuravaid päkapikke. Nii et on just paras aeg pisut südant kergendada.

Ülestunnistusi ootame aadressil: Täheke, Paha laps, Pärnu mnt. 67a, Tallinn EE0001.

ORHIDEED

Looduse loomingus on õied ühed imelisemad. Õites avaldub elu edasikestmise ja säilimise eeldus. Õieaeg on taimeelu kõrghetk. Ja loodus on õitesse pannud vikerkaare kõik värvid nii kaunites ja erinevates seostes, et inimlapsel pole sinna küll midagi juurde lisada. Sealt on ainult õppida ja maha kirjutada. Taimemaailmas on paljude arvates just orhideed need, millesse looduse meistrikäsi on kogu ilu pannud. Suur Loodus pidi eriti heas tujus olema, kui ta orhideed lõi. Ta on nendesse lummavatesse õitesse pannud nii palju toone, elegantsi, kordumatust ja ilu. Erinevate teadlaste andmetel hinnatakse nende liikide arvu seitsmeteistkümnest tuhandest kuni kolmekümne viie tuhandeni.

Enamasti ongi nii, et orhideedest mõeldes kerkivad silme ette tohutu suured kirevärvilised lõunamaade õied. Kuid meie oma põhjamaa orhideed on niisama huvitavad.

Kuna orhideed on meil haruldased taimeliigid - neid on leitud kolmkümmend seitse liiki - on need kõik juba üle kümne aasta looduskaitse all. Kõige tuntumat orhideed, kaunist kuldkinga, tunnevad paljud loodusesõbrad. See liik on meie kodumaa orhideedest kõige suurem ja uhkem. PUISNIITUDel võib aga kohata paljusid teisigi: ööviuleid (õige nimega kaheleheline käokeel), käoraamatuid, suuri käöpõlli, sõrmkäppi, neiuvaipu.

Orhideede uurimise lugu on pikk ja küllalt seiklusrohke. Esimene orhidee toodi Euroopasse 1731. aastal. See jõudis Inglismaale Bahama saartelt. Neid kauneid taimi teati ennegi, kuid esmakordselt kirjeldas neid põhjalikumalt kuulus taime-teadlane Carl von Linne.

Möödunud sajandil haaras Euroopat lausa orhideepalavik. Paljud loodusteadlased suundusid troopikasse orhideede jahile. Sellel ajal saadeti Euroopasse ja kirjeldati tuhandeid uusi liike. Orhideeküttide elu sattus tihti ohtu. Üks kuulsamaid oma aja uurijaid B.Roezl sattus seitseteist korda röövlite kätte ja pääses vaevu eluga musta jaaguari käest.

Orhideesid avastatakse veel meiegi päevil ja isegi meie väikesel Eestimaal. 1989. aasta juunis avastati Hiiumaal Kõrgessaares uus taimeliik - lääne sõrmkäpp.

Seda lugu ajendas mind kirjutama suur orhideepidu Saksamaal. Lillenäitustel on mul alati niisugune tunne, et ma ei suuda kuidagi seda tohutut ilu endasse ära mahutada. Seisad ühe vapustava lillekompositsiooni juures ega saa sammugi edasi. Kuid terve tohutu suur saal on üha uhkemaid orhideeiludusi täis.

Kui sinagi looduses avasilm ringi liigud, õpid tundma ja hoidma meie põhjamaa orhideede haruldusi, oled astunud edasi pika sammu looduse kaitsmise raskel teel.

JAANUAR

E	T	K	N	R	L	P
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

APRILL

E	T	K	N	R	L	P
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

VEEBRUAR

E	T	K	N	R	L	P
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MAI

E	T	K	N	R	L	P
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

MÄRTS

E	T	K	N	R	L	P
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

JUUNI

E	T	K	N	R	L	P
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Tähtikello

1995

JUULI

E	T	K	N	R	L	P
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

OKTOOBER

E	T	K	N	R	L	P
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

AUGUST

E	T	K	N	R	L	P
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

NOVEMBER

E	T	K	N	R	L	P
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

SEPTEMBER

E	T	K	N	R	L	P
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

DETSEMBER

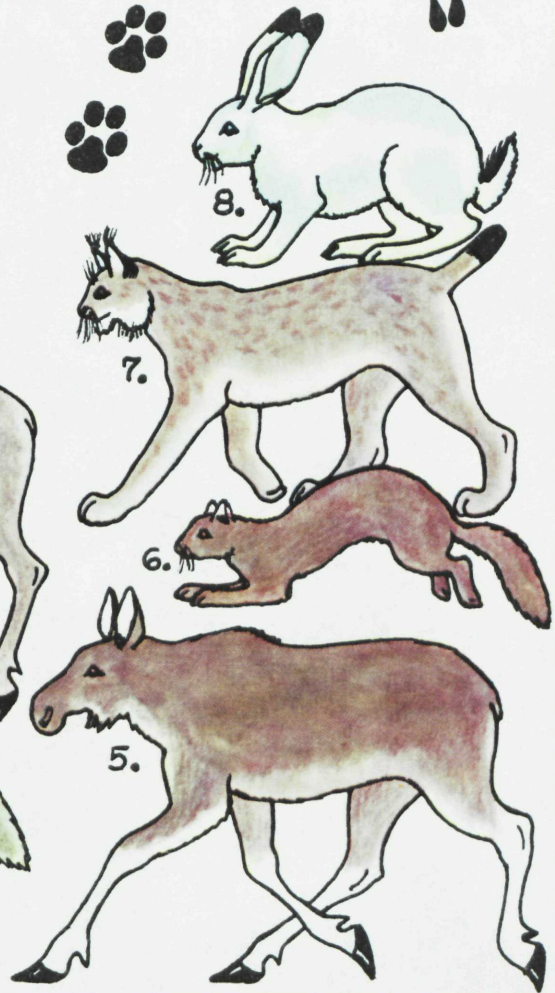
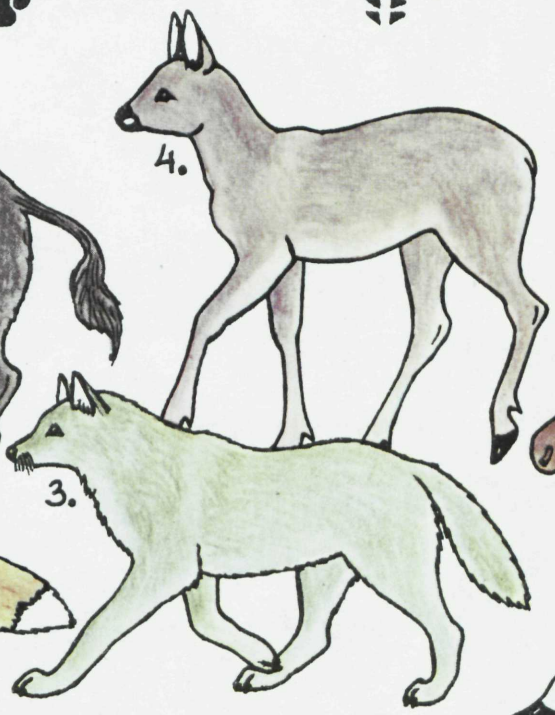
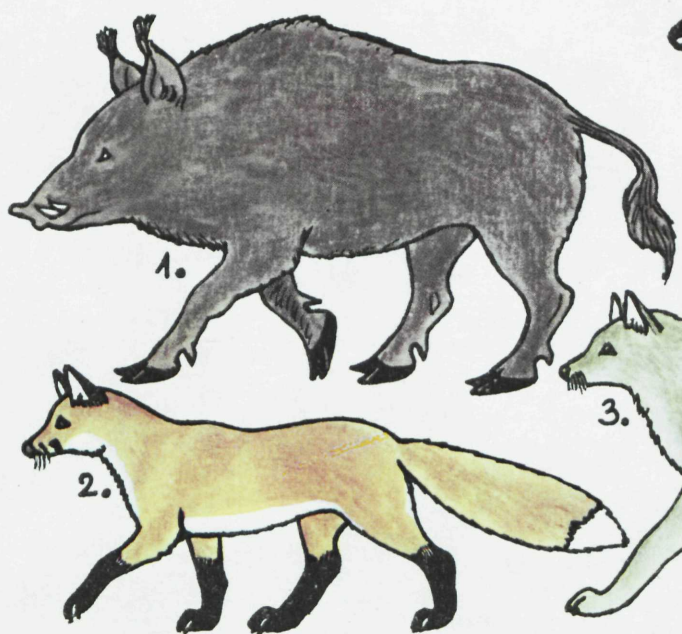
E	T	K	N	R	L	P
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1995

KIRJUTA RINGI SISSE JÄLJED
TEINUD LOOMA NUMBER.

Joonistanud REET REA

Lasteajakiri
"TÄHEKE"
Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 400
Vastutav sekretar
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

ESIKAANEL
ANNELIIS
AUNAPUU
JONISTUS

HIND 5 KROONI

Tõeliselt Head Autod!

ALFA ROMEO; AUDI; BMW;
CHEVROLET; FERRARI; FORD;
JAGUAR; KENWORTH; LANCIA;
MAZDA; MERCEDES BENZ;
NISSAN; OPEL; PORCHE;
ROVER; ROLLS ROYCE;
SAAB; VOLKSWAGEN...

Autod ja autolinnakud firmalt

**Suurimate traditsioonidega
mudelautode tootja maailmas**

